

• ЕВАНГЕЛСКО ЧЕТИВО •

† ТРЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДЪР ВЪЗДВИЖЕНИЕ

В онова време Исус отиваше в града, наречен Наин; и с Него вървяха мнозина от учениците Му и много народ. А когато се приближи до градските врата, ето, изнасяха мъртвец, единичък син на майка си, а тя беше вдовица; и много народ вървеше с нея от града. Като я видя Господ, смили се над нея и рече ѝ: не плачи. И като се приближи, допря се до носилото; нося-

чите се спряха, и Той рече: момко, тебе думам, стани! Мъртвецът, като се подигна, седна и почна да говори; и Исус го предаде на майка му. И страх обзе всички, и славеха Бога и казваха: велик пророк се издигна между нас, и Бог посети Своя народ.

(Лук. 7:11–16)

• ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО •

ЗА ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА СИНА НА ВДОВИЦАТА

И сус Христос не само казвал с думи, че при второто пришествие всички мъртви ще възкръснат от гробовете, но показал това и на дело. Започнал от малките чудеса и постепенно вървял към по-големи, за да може всеки да повярва.

Първо изцерил тъщата на апостол Петър, която била на умирање, от тежка треска, после вдигнал на крака стотника на слугата, който вече умирал, а сега възкресил сина на вдовицата, който починал и го носели да го погребат, както ще чуете сега от днешното Евангелие.

Христос извършил това чудо, за да увери хората, че всички починали ще възкръснат, и за да покаже тридневното Си възкресение. Защото като срещнал този мъртвец край градските порти, Той спрял носилото и рекъл на майка му: „Не плачи, защото аз съм животът и възкресението, аз съм Господарят и на смъртта, и на живота. Сега ще превърна плача ти в радост“. Като рекъл това, хванал носилото, а носачите се спрели и се чудели какво ли ще прави и защо ли държи носилото. А Христос повикал починалия и той скоро се надигнал и седнал на носилото пред всички. Виждате ли, че Христос първо хванал носилото и след това го възкресил, за да разбере, че Той е Този, Който е създал Адам и го е направил жив с духването Си, и че Той ще възкреси всички починали при Второто пришествие с тръбния глас, за да въздаде всекому според делата му? Защото Той е животът и праведният Съдия на живите и на починалите. И които са спазвали Божиите заповеди, ще бъдат вечно живи, макар и да постоят малко в гробовете, но пак ще станат и ще живеят вечно, както казва Христос, че който вярва в Него, и да умре, пак ще оживее (Иоан. 11:25).

Лукавите и грешни хора и самите дяволи всеки ден слушат това Божие поучение, но не получават никаква полза. Защото само от слушане човек не получава спасение, ако не изпълнява Божиите заповеди и ако не прави онова, за което слуша. Затова

който изпълнява Христовите заповеди, не ще види душевна смърт, само ще поспи малко в гроба до Второто пришествие, когато Христос ще заповяда да възкръснат като днешния мъртвец, който, щом чу Христовия глас, душата му веднага дойде в тялото, и като се съживи, седна на носилото и започна да говори пред всички, за да не кажат, че в него е влязъл друг дух и е надигнал тялото му, а да видят, че е неговата душа, и да се уверят как ще стане общото възкресение на мъртвите; защото бездушно

тяло не може нито да седи, нито да говори. Тогава Христос за по-голяма убедителност предал починалия на майка му, така че всички, които били там, се почудили, славели Бога и казвали: Велик пророк се издигна между нас. Защото не разбрали, че Той е истинският Бог, а мислели, че е пророк, по-голям от Моисей. Но после малко по малко разбрали, че е Христос. А това чудо се разчуло по всички еврейски земи и вестта за него стигнала чак до Иоан Кръстител в пустинята.

Преди Рождество Христово са известни три възкресения, извършени от пророци. Първото е, когато пророк Илия възкреси сина на вдовицата (вж. 3 Царств. 17:22). Второто е, когато пророк Елисей възкреси дъщерята на сонамката (вж. 4 Царств. 4 : 33:35), а третото е, когато погребяха Елисей в един стар гроб, в който лежеше отдавна погребан човек, който възкръсна, щом сложиха Елисей в гроба (вж. 4 Царств. 13:21).

И Христос извърши пет: първото е, когато възкреси сина на днешната вдовица в град Наин; второто когато възкреси дъщерята на Иаир (**Марк. 5:41,42**); третото — когато възкреси четиридневния Лазар (**Иоан. 11:38–44**); четвъртото — когато мнозина възкръснаха, когато Христос умря на кръста (**Мат. 27:52**); и петото — самото Негово възкресение, което е безсмъртно. Защото всичките други седмина възкръснали пак починали, а Христовото, което е осмото, остана безсмъртно. Така и през осмия век, тоест през осемхилядната година всички починали ще възкръснат и ще станат безсмъртни и неразрушими. Днешните Христови думи, отправени към скръбната вдовица, която плачела за починалия си син, предлагат голяма утеха на всички, които плачат неутешимо за починалите. Защото Христос, като гледал тази жалостива майка да плаче, се умилил и рекъл: „Мълчи, недей плака“, но тя по никакъв начин не можела да спре сълзите си, като гледала едничкия си, любим син мъртъв; тя нямала друго чедо; той ѝ бил опора и надежда в старините ѝ. Наистина голяма милост и любов имат брат към брата, приятел към приятеля и съпруг към съпругата си, но най-голяма милост и любов има майката към децата. Затова и тази майка плачела безутешно; както някога Иосиф плакал, над баща си Иаков (**Бит. 50:1**) и цар Давид над синовете си Амнон и Авесалом (**2 Царств. 13:36; 18:33**). Така казва и премъдрият Иисус, син Сирахов: пролей сълзи над умрелия (**Сир. 38:16**), само ни е забранено да плачем с глас и вик, да раздираме дрехите си над починалите, да се удряме и да си скубем косата. Такъв плач е забранен, понеже разгневява Бога. А да пролеем сълзи над починалите без плач и без вик — това е добро нещо, защото проявяваме милост. Както Сам Христос плака над приятеля Си Лазар (**Иоан. 11:35**). Така трябва и ние да се

просълзяваме над починалите без глас и без вик и да казваме като праведния Иов: „Бог ги даде, Бог ги взе, както искаше Бог, така и направи. Кой се е родил и не е умрял? Всички ще умрем“ (**ср. Иов. 1:21**). Но има много хора, които плачат и се дерат над починалите като безумни и казват: „Къде ще отидем и какво ще правим? Кой ще ни помогне?“, или: „Кой ще храни тези сирачета?“. Не е толкова чудно, ако това го правят безбожниците, които не вярват, че има Бог. Но е много чудно, ако го правим ние, които знаем, че има Бог, Който вижда всичко и мисли за целия свят, Който се грижи за целия свят, и го храни, който е общ Баща на всички сираци и Пазител на всички вдовици. И щом знаем, че Бог се грижи за всеки, защо казваме: „Какво ще правя сега?“. Останал си сирак? Останала си вдовица? Изпаднал си в беда? Изтичай при Бога и коленичи пред Него. Защото Той е наше прибежище в скърбите и Помощник на сираците. Ако почине наше дете, да благодарим на Бога, че го е взел като чиста жертва, а не да плачем безчинно. Да плачат неверниците, които нямат надежда за възкресение, а защо ние, които знаем и вярваме, че всички починали ще възкръснат, плачем толкова много? Да плачат грешниците, които са разгневили Бога и са починали без покаяние, без изповед и причастие. А за този, който е починал изповядан и причастен, не е уместно да плачем. Защото той не е починал, а е жив, както казва Христос, че който вярва в Него, и да умре, ще оживее (**Иоан. 11:25**). Нему слава във вечните векове, **АМИН**.

Автор: **Свети Софроний, Епископ Врачански**

Източник: www.sveta-gora-zograph.com/

• БЪЛГАРСКИ СВЕТИИ •

СВ. ПРЕПОДОБНОМЪЧЕНИК ИГНАТИЙ СТАРОЗАГОРСКИ

8 ОКТОМВРИ

Св. Игнатий Старозагорски живял в 18 и началото на 19 век. Родил се в Стара Загора. Бил кръстен с името Иван.

Родителите му, Георги и Мария, се преселили в Пловдив. Тук дали сина си на учение. Богато надарен, Игнатий напреднал много в учението.

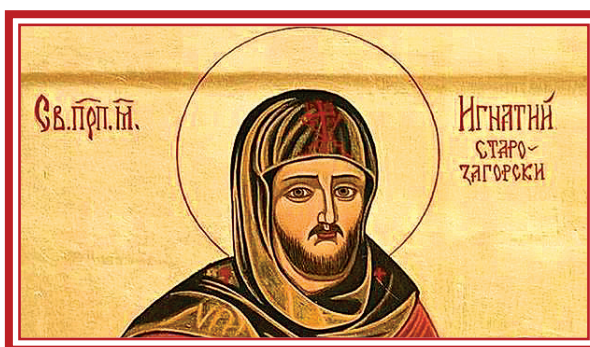
Турци убили баща му и насила заставили да приемат мохамеданството майка му и двете му сестри.

Бягайки от такова насилие, Игнатий трябвало да се крие на много места. Ходил и в Букурещ.

Оттам решил да мине през България и да отиде в Света гора. По пътя около Шумен турци разбойници го заловили и като го заплашили, че ще го убият, го заставили да даде обещание, че ще смени своята християнска вяра, с мохамеданска?

Пуснат на свобода, той горчиво се разкажал за това изнудено обещание и решил да изкупи греха си, като публично похули мохамеданството и приеме мъченическа смърт за Христа.

От Шумен дошъл в родния си град Стара Загора. Оттук с един светогорец заминал за Света гора. С цел да се подготви за предстоящия подвиг, той постъпил в Атонския манастир Григориат, гдето прекарал известно време. Посетил още някои обители и се установил в един скит — високо, диво и непристъпно място. Тук се предал на най-тежки подвизи. Неговият опитен духовник Никифор се възхитил от строгия му подвиж-

нически живот. Узнал твърдото му решение да бъде верен изповедник на името Христово, той го подстригал в монашество с името Игнатий. Благословил го и го изпратил за Цариград, където Игнатий бил решил да приеме мъченически венец. Определил му за спътник опитния старец Григорий, който би могъл да го поддържа в мъченическия подвиг.

След гореща молитва, облечен като

турчин, монах Игнатий се явил в мохамеданското съдилище, застанал пред страшния съдия и казал:

— Лоши хора дават подправената монета за истинска и с насилие принуждават човека да я вземе.

— Да, това не е хубаво нещо — казал съдията. — Но кои са тия нечестни хора?

— Това са някои мохамедани. На млади години ваши хора чрез насилие ме принудиха да дам обещание, че ще се откажа от Христа и ще приема мохамеданството. Виждам сега нечестие то на своето обещание.

Като казал това, преподобни Игнатий снел от главата си зелената чалма, свещена за мохамеданите, и я захвърлил на земята.

— Кой те е довел тук? — гневно запитал съдията.

— Моето собствено желание да очистя съвестта си — казал Игнатий. И като изкарал от дрехата си иконата на Спасителя, добавил: Виждаш ли Съдията на вселената?

—Остави това—поскал да го прекъсне съдията.—По—добре ще бъде, ако изпълниш обещанието си. Ще бъдеш и на почит, и с пари. Иначе те очаква смъртно наказание.

След безрезултатни увещания от страна на съдията, започнало жестоко мъчение, което завършило с обесването на преподобния.

Това станало на 8 октомври 1814 година. Три дни след това ста-

рец Григорий откупил мощите на мъченика и на 20 октомври пристигнал с тях в Света гора. От тях са ставали чудеса на изцеления.

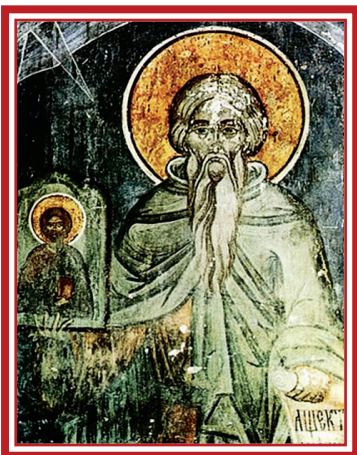
Главата на светия преподобномъченик Игнатий Старозагорски се пази в руския манастир на Атон „Св. Пантелеймон“.

Източник: www.pravoslavieto.com

• ЖИТИЯ НА СВЕТИИ •

ЖИТИЕ НА СВ. ПРЕПОДОБНИ ТЕОФАН НАЧЕРТАНИ

11 ОКТОМВРИ

Преп. Теофан Начертани живял във втората половина на осмия и първата половина на деветия век. Родината му е Палестина.

Теофан и по-големият му брат Теодор, паметта на които се празнува на 27 декември, били монаси в палестинския манастирът „Св. Сава“. И двамата са наречени „начертани“, защото, по заповед на византийския император Теофил, иконоборец, по лицата им били начертани

чрез нагорещени игли „позорни стихове“, които всъщност ги представляли като славни поборници и защитници на иконопочитанието.

Теофан бил син на благочестиви родители, които особено се отличавали със страннлюбие. Възпитани в дух на благочестие, получили и добро образование в дома на богатия си баща. Теофан и брат му Теодор постъпили на монашеско служение в лаврата „Св. Сава“. Плодовете на благодатното възпитание и образование се появили в подвига им през всички следващи дни на живота им.

През време на иконоборството в продължение на 25 години,

Теофан бил ревностен защитник и изповедник на Православието. Такъв защитник и изповедник бил и брат му Теодор. И двамата били подложени на най-жестоки изтезания.

Теофан Начертани претърпял окови, глад, заточение. Неговият брат и сподвижник, Теодор, умрял в заточение. Теофан доживял до времето, когато било прекратено иконоборството.

Бил избран и поставен от цариградския патриарх св. Методий и никейския митрополит. Намерили се хора, недоволни от този избор. Те възразявали, че Теофан е сириец и че няма кой да поръчителствува за него, да установи, че е православен, а не иконоборец. Св. Методий, който бил също един от великите и прославени защитници на Православието срещу иконоборството, с авторитета си на патриарх цариградски, заявил:

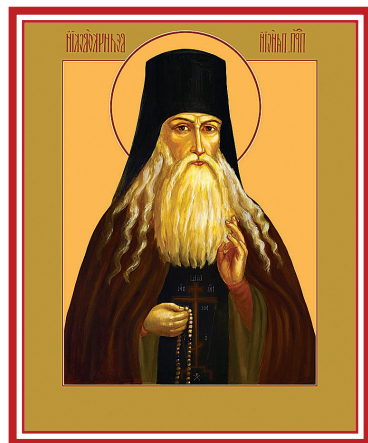
—След такъв надпис по лицето му не е нужно да желаем по-добро свидетелство за неговата православна вероизповед! Преподобни Теофан починал в 847 година, една година след смъртта на св. Методий Цариградски.

Той оставил редица съчинения в защита на Православието. Особено е известен као писател на канони, броят на които стига до 145. Тия от тях, които са посветени на светите апостоли, се считат като най-хубави.

© Жития на светиите,
Синодално издателство, 1991 година

• ОТЕЧЕСКИ СЪВЕТИ •

ЗА СТРАХОВАНИЯТА

Ако някой е боязлив, нека изобщо не се смущава, но да бъде мъжествен и на Бога да възлага упование то си, като съвсем не обръща внимание на смущението. Нека не допуска да се вкорени у него това детско настроение, тази боязън като у децата, но да счита това за нищо—за бесовско дело. Божият раб се бои само от своя Господар, Който е създал тялото, вложил в него душата

и го оживил. Бесовите без Божие допущение нищо не могат да ни причинят, а само ни смущават и заплашват с недействителни образи.

Който е придобил мъжествен ум и е възложил упованието си на Бога, той не се бои от тях и в Господа има крепък помощник и на Него се надява. Защото коя твар би могла да ни навреди,

след като Бог не би допуснал да се случи нещо Нему негодно?! От своя си помисъл човек или се укрепява или изпада в слабост, защото в него се ражда всяко добро или зло дело. Чрез навика всяко добро и лошо дело се сраства с човека. Към каквото човек привикне, то и се оказва свойствено за него.

А ти бъди мъжествен и да не се смущава твоето сърце. Ограждай се с кръстното знамение, когато те нападне страх. Осенявай с кръстното знамение всяко място, в което влизаш; когато влизаш в празно помещение—прекръсти се, помоли се и като кажеш: „амин“, влизай без страх.

Ако бесовите видят, че ние твърдо се уповаваме на Господа, тозчас ще бъдат посрамени и няма да ни смущават. Нека държим в мисълта си това, че сме в Божията ръка. Господ е казал: „Ето, давам ви власт да настъпвате на змии и скорпии и на всяка вражеска сила; и нищо няма да ви повреди“ (Лука 10:19). Нека държим в мисълта си това, че без Божието повеление и косъм от главата ни няма да падне (вж. Лука 21:18). Сами на себе си си причиняваме уплах, казвайки с боязлив помисъл: „ами ако сега бесът дойде и ме порази, или скочи върху ми и ме уплаши“. Никак не бива да мислим за това като за нещо, което

може да се случи с нас, нека не ставаме врагове на самите себе си, мислейки за нещо неочаквано, но нека да мислим за това, че Бог е от дясната ни страна и няма да се поклатим. Бесовите ни дебнат като ловци и внимателно наблюдават нашите поми-

сли. Каквито са нашите помисли, според тях те ни поднасят и съответните мечтания. Но страхът Божий изгонва бесовския страх.

Автор: Преп. Паусий (Величковски)

• ПРАВОСЛАВНА ПОЕЗИЯ •

РАЗМИСЪЛ ЗА ЖИВОТА

От великото до смешното—една крачка;
от високото до ниското—едно стъпало;
от щастieto до бедствието—един час;
от живота до смъртта—един миг;
от човека до скота—един грях;

от земята до небето—една въздишка;
от греха до спасението—една сълза;
от злото до доброто—едно желание;
от времето до вечността—един живот!

Източник: www.facebook.com/Biblioteka.Pritvor

• ДЕТСКИ СВЯТ •

СЕМЕНА

(ПРИТЧА)

На една жена се присънил сън, че зад щанда на магазина стои Господ Бог.
—Господи! Това Си Ти!—възкликнала тя с радост.
—Да, това Съм Аз—отговорил Бог.
—А какво може да се купи от Тебе?—попитала жената.
—От Мене може да се купи всичко—прозвучал отговорът.
—В такъв случай дай ми, моля, здраве, щастие, любов, успех и

вана жената.

—Да, това е всичко—отговорил Бог и добавил:—Нима ти не знаеше, че в Моя магазин се продават само семена.

Източник: www.facebook.com/Biblioteka.Pritvor

много пари.

Бог се усмихнал доброжелателно и отишъл в склада за поръчаните стоки. След някое време Той се върнал с малка хартиена кутийка.

—И това е всичко?!—възкликнала удивена и разочаро-

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

8 ОКТОМВРИ

† 3 Неделя след Неделя подир Въздвижение.
Преп. Пелагия.
Св. прпмчк Игнатий Старозагорски.
Гл. 1, утр. ев. 7, ап. 2 Кор. 9:6—11
(с. 191), лит. ев. Лк 7:11—16

9 ОКТОМВРИ

* Св. ап. Яков Алфеев.
Преп. Андроник и Атанасия (Тип. с. 96)

10 ОКТОМВРИ

* Св. мчци Евлампий и Евлампия.
Преп. Теофил Изповедник.
Св. 26 прпмчци Зографски

11 ОКТОМВРИ

Св. апостол и дякон Филип.
Преп. Теофан Начертаний, еп. Никейски

12 ОКТОМВРИ

Св. мчци Пров, Тарах и Андроник.
Преп. Козма, еп. Македонски.
Св. Мартин Милостиви

13 ОКТОМВРИ

Св. мчци Карп и Папила

14 ОКТОМВРИ

* Преп. Параскева Петка Търновска.
Св. мчци Назарий, Гервасий, Протасий
и Целсий (Петковден) (Тип. с. 98)

2017

Енорийският лист се издава с благословията на председателя на храма—протоерей Емилиян Костадинов

Адрес на редакцията:

гр. София, ж.к. „Дружба“ 2, храм „Свети Пророк Илия“

www.svetiilia.bg

ЦЪРКОВНОТО НАСТОЯТЕЛСТВО ПРИ ХРАМ
„СВЕТИ ПРОРОК ИЛИЯ“,
с предстоятел Протоерей Емилиян
Костадинов, най-сърдечно моли всички
благочестиви християни да подпомогнат
довършването на новоизграждащия се
храм „СВЕТО БЛАГОВЕЩЕНИЕ“

Дарения се приемат
по банкова сметка:

IBAN: BG50UBBS80021090315830

BIC: UBBSBGSF

Обединена българска банка

